

Premis Maestrat Viu 2020 (Atzeneta del Maestrat, 12 de setembre de 2020). — Atzeneta del Maestrat acollí el 12 de setembre de 2020 el lliurament dels Premis Maestrat Viu, la festa comarcal de la cultura i la llengua que s'havia previst per al 16 de maig, quan el país encara es trobava en la fase 1 de *desescalada* a causa de la pandèmia per la Covid-19. Puntualment, a les sis de la vesprada, començà l'acte, que, durant una hora i quaranta minuts, conduïren la periodista Alba Saura Manzanares i el filòleg Josep Messeguer-Carbó, qui substituï per motius de força major la coneguda periodista Susanna Lliberós. La setantena d'assistents presencià primer el repartiment dels guardons a les iniciatives anuals i després els premis d'honor dedicats a les trajectòries vitals, i entremig gaudí de la veu i de la guitarra de la cantautora valenciana Eva Dénia, que s'acompanyava de la violoncel·lista Merxe Martínez. Totes dues feren un amable recorregut per algunes de les peces més destacades del seu darrer disc, *Quan abril era abril*.

L'impuls per visibilitzar la dona rural a través de la primera convocatòria dels Premis Dona Coratge, de caràcter inèdit en l'àmbit comarcal, i la posada en valor del treball de persones i col·lectius per una societat igualitària, sense diferències entre gèneres i sense violència, ha valgut el premi Seidia 2020 a la Regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament d'Albocàsser, dirigida per Alina Covaci. La regidora, acompanyada de l'alcaldesa de la localitat, Isabel Albalat Celades, remarcà en les seues respostes als presentadors la manca de referents femenins en l'àmbit rural i anuncià que el lliurament es preveia per al mes d'octubre de 2020, atès que també s'havia hagut d'endarrerir per raons sanitàries. Cal assenyalar que Seidia, tal com recordà la regidora, és un exemple de dona que trenca els esquemes de la societat patriarcal per esdevenir lliure, una visió que es posà de relleu quan el proppassat 24 d'agost es complia el centenari de la publicació del poema èpic *Seidia*, obra del poeta, lexicògraf i traductor mossèn Joaquim Garcia Girona (Benassal, 1867 – Baeza, 1928).

Montserrat Vericat, que és llicenciada en filologia anglogermànica i en filologia catalana, especialitzada en biblioteca escolar, va rebre el premi Alfred Giner Sorolla 2020 a la iniciativa anual individual per haver dut a terme el procés d'edició que recuperava la novel·la juvenil *El Príncep Daurat i la Pedra Sagrada*, una obra inèdita inacabada de l'escriptor Armando Vericat (Traiguera, 1970-2015). La professora traiguera va detallar a l'escenari com havien aflorat els sentiments en endinsar-se a l'univers literari del seu cosí escriptor per tal d'efectuar la reconstrucció d'aquesta novel·la del gènere fantàstic publicada per Onada Edicions el desembre de 2019.

En les comarques del Maestrat i del Montsià, la normalització lingüística i cultural de l'espai comunicatiu audiovisual l'ha duta a terme des de fa més de 30 anys Canal 56, que ha rebut el premi Pere Labèrnia 2020. Andreu Carapuig i Àngel Alcázar, socis fundadors del canal comarcal, recolliren el guardó i respongueren les preguntes dels conductors de l'acte, tot repassant les dificultats dels inicis d'un projecte de televisió de proximitat que avui acumula divuit mil hores de continguts i les delimitacions territorials que les llicències tenen associades, fet que impedeix que el senyal del canal aplegue a tot el territori del Maestrat.

El premi Carles Salvador 2020 a la trajectòria personal, l'ha rebut Lluís Gimeno Betí, doctor en Filologia Romànica per la Universitat de Barcelona i catedràtic jubilat de la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana, la seua ciutat natal. Entre les seues obres destaca l'*Atlas lingüístic de la diòcesi de Tortosa*, editat l'any 1997 per l'Institut d'Estudis Catalans. Gimeno, que es referí als records de quan feia les enquestes lingüístiques i remarcà el seu agraïment per la distinció, alertà sobre les noves amenaces que destrossen la llengua i la necessitat d'oferir "noves defenses", i feu una crida «per tal que es perfeccionen les visions de govern i s'afinen les actituds personals». És Lluís Gimeno el lingüista mestre de mestres a qui acompanyaren destacats col·legues, entre els quals Manuel Carceller i Safont (Plataforma per la Llengua), Manel Pitarch Font (Associació Cultural Socarrats), Jesús Bernat Agut (Societat d'Onomàstica), Àngela Buj Alfara (Centre d'Estudis Lingüístics de les comarques centrals dels Països Catalans), Andreu Beltran Zaragozaà (Fundació

Carles Salvador), Miquel Àngel Pradilla Cardona (Institut d'Estudis Catalans) o José Enrique Gargallo Gil (Institut d'Estudis Catalans).

L'acte es va clausurar amb la intervenció del president de Maestrat Viu, Pau Fabregat Beltran. El discurs va començar reivindicant el llegat de Joaquim Garcia Girona i l'aportació de tots els guardonats de la 7a edició dels Premis. A continuació, va situar la cultura com a motor de canvi i de llibertat: «En temps de crisi social i sanitària, cal més cultura que mai. [...] Invertim més en cultura perquè només serà la cultura qui ens salvarà com a societat». Fabregat també es va felicitar pels acords plenaris d'Albocàsser, Atzeneta del Maestrat, la Serratella i Vistabella del Maestrat, que assumeixen la proposta de comarcalització de Maestrat Viu, la qual preveu tres capitals, Atzeneta del Maestrat, Albocàsser i Sant Mateu, i una àrea metropolitana litoral. Per últim, el president criticà que «es continua aprofundint en la visió extractivista i especuladora cap al territori», i exigí un model de desenvolupament rural participat per la societat que l'habita i amb inversions en els negocis, en els productes i en la gent del món rural. En definitiva, un discurs que clamà per la justícia social i per la llengua i la cultura com a eines fonamentals per a la vertebració del territori.

Per acabar, s'anuncià que la gala dels Premis 2021 tindrà lloc a la localitat d'Albocàsser, tal com ha ocorregut des de 2014 a Peníscola, Traiguera, Sant Mateu, Benassal, Vinaròs i Atzeneta del Maestrat. A sol post, la vesprada es completà amb el sopar al Restaurant Casa Ramon d'Atzeneta, on, en un ambient distès, els assistents pogueren mostrar l'agraïment i l'amistat a les personalitats i als col·lectius havien estat reconeguts. Un any més els Premis Maestrat Viu han esdevingut la fita ineludible en la reivindicació pública de l'idioma a la comarca del Maestrat.

Josep MESSEGUER-CARBÓ

IV Congrés Internacional de l'Associació de Joves Investigadors en Llengua i Literatura Catalanes (Universitat de Barcelona, 30 de setembre i 1 i 2 d'octubre de 2020). — Els dies 30 de setembre i 1 i 2 d'octubre de 2020 va tenir lloc el IV Congrés Internacional de l'Associació de Joves Investigadors en Llengua i Literatura Catalanes (AJILLC), organitzat en aquesta edició pel Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de Barcelona —amb el suport de la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. L'AJILLC és una entitat nascuda a València el 2017 que aplega joves investigadors en catalanística d'arreu; sens dubte, una eina clau per garantir-ne el present i el futur.

La situació sanitària va impedir que se celebrés de manera presencial, però els organitzadors van reconvertir-lo en un exitós congrés en línia que va aplegar una quarantena d'investigadors de les diferents universitats de la catalanofonia —i també de més enllà: Tolosa de Llenguadoc, Saragossa, Madrid i Venècia. Les comunicacions que s'hi van presentar abraçaven tots els àmbits dels estudis catalans: teoria literària, història de la literatura, edició de textos, sociolingüística, didàctica, lingüística històrica i lingüística sincrònica.

El primer dia, F. Xavier Vila (Departament de Filologia Catalana i Lingüística General, UB) i Pau Martín Miñana (AJILLC) van obrir el Congrés i van donar pas a la conferència inaugural, «Construir el futur de la llengua catalana», a càrrec del sociolingüista Isidor Marí (Universitat Oberta de Catalunya, Institut d'Estudis Catalans). En la seva intervenció, Marí va desmentir els discursos mil·lenaristes sobre el futur del català, va presentar dades que corroboraven les possibilitats reals de futur de la llengua i va fer propostes d'actuació a tots els nivells —administració, legislació, societat civil, àmbit individual— per construir-lo. Va destacar especialment les propostes que feu emmirallant-se en casos reeixits, com el Quebec o la Unió Lingüística Neerlandesa, especialment important perquè permetria emmirallar-hi la necessària coordinació de les diferents ad-